

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

„Artinkitės prie manęs“

Prezidentas Henris B. Airingas
Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

The more that happened, the longer it lasted, the deeper the bond of affection would be strengthened, and you would feel yourself draw-

Jėzus Kristus myli kiekvieną iš mūsų. Jis siūlo mums galimybę artintis prie Jo.

Mano brangūs broliai ir seserys, džiaugiuosi būdamas su jumis šioje visuotinėje Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios konferencijoje. Tai yra Jo Bažnyčia. Visame pasaulyje susirinkome pastatuose ir namuose Jo vardu.

Kai per sadorą įeiname į Jo karalystę, priimame Jo vardą. Jis yra prisikėlęs ir pašlovin-tas Dievo Sūnus. Mes esame mirtingi, pajungti nuodėmei ir mirčiai. Tačiau iš meilės kiekvienam iš mūsų Gelbėtojas kviečia mus artintis prie Jo.

Štai Jo kvietimas mums: „Artinkitės prie manęs, ir aš artinsiuos prie jūsų; stropiai manęs ieškokite, ir rasite; prašykite, ir gausite; belskite, ir bus jums atidaryta.“

Kartais jaučiamės arti Gelbėtojo Jėzaus Kristaus. Tačiau kartais savo žemiškuose išbandymuose jaučiamės nutolę nuo Jo ir norime patikinimo, kad Jis žino, kas mūsų širdyse, ir myli kiekvieną iš mūsų asmeniškai.

Gelbėtojo kvietime nurodytas būdas gauti tą patikinimą. Artinkitės prie Jo visada Jį atmindami. Stropiai Jo ieškokite studijuodami Raštus. Per nuoširdžią maldą prašykite Dangiškojo Tėvo, kad jaustumėtės arčiau Jo Mylimojo Sūnaus.

Yra paprastas būdas apie tai pasvarstyti. Įsivaizduokite, ką darytumėte, jei kuriam laikui taptumėte atskirti nuo brangaus draugo. Jūs rastumėte būdą su juo pasikalbėti, brangintumėte kiekvieną nuo jo gautą žinutę ir darytumėte viską, kad galėtumėte jam padėti.

Kuo dažniau tai nutiktų, kuo ilgiau tai trukėtų, tuo labiau stiprėtų meilės ryšys, ir jūs jaustumėte, kad artėjate. Jei daug laiko praeitų be meilingo

ing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior’s love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

bendravimo ir galimybės padėti vienas kitam, tas ryšys silpnėtų.

Jėzus Kristus myli kiekvieną iš mūsų. Jis siūlo galimybę artintis prie Jo. Tai darysite labai panašiai kaip su mylinčiu draugu: per maldą bendraudami su Dangiškuoju Tėvu Jėzaus Kristaus vardu, klausydamiesi meilingų Šventosios Dvasios patarimų, o tada džiugiai tarnaudami kitiems Gelbėtojo vardu. Netrukus pajusite artinimosi prie Jo palaimą.

Jaunystėje artėjimo prie Gelbėtojo ir Jo artėjimo prie manęs džiaugsmą patirdavau per paprastus paklusnumo Jo įsakymams poelgius. Kai buvau jaunas, sakramentas būdavo pateikiamas vakariniame susirinkime. Vis dar prisimenu vieną konkretų vakarą prieš daugiau nei 75 metus, kai lauke buvo tamsu ir šalta. Prisimenu patirtą šviesos ir šilumos jausmą, kai supratau, kad įvykdžiau įsakymą rinktis su šventaisiais priimti sakramentą, atnaujinant sandorą su Dangiškuoju Tėvu visuomet atminti Jo Sūnų ir laikytis Jo įsakymų.

Tą vakarą baigiantis susirinkimui sugiedojo me giesmę „Lik su manim, jau vakaras“, kurioje yra įsimintini žodžiai: „O Gelbėtojau, lik šalia.“

Šie žodžiai man, dar jaunam berniukui, sužadino nepaprastą Dvasios pojūtį. Gelbėtojo meilę ir artumą tą vakarą pajutau per Šventosios Dvasios paguodą.

Po daugelio metų norėjau vėl sužadinti tuos pačius Gelbėtojo meilės ir artumo jausmus, kuriuos jaučiau Viešpačiui per tą sakramento susirinkimą savo jaunystėje. Todėl vykdžiau kitą paprastą įsakymą – studijavau Raštus.

Evangelijoje pagal Luką skaičiau apie trečią dieną po Jo nukryžiuojimo ir palaidojimo, kai ištikimos tarnaitės iš meilės Gelbėtojui atėjo patepti Jo kūno. Atėjusios jos pamatė, kad akmuo nuritintas nuo kapo, o Jo kūno nebėra.

Prie jų atsirado du angelai ir paklausė, kodėl jos išsigandusios:

„Kam ieškote gyvojo tarp mirusiųjų?

Nėra Jo čia, Jis prisikėlė! Atsiminkite, ką Jis jums sakė, būdamas dar Galilėjoje:

„Žmogaus Sūnus turi būti atiduotas į nusidėjėlių rankas ir nukryžiuotas, o trečią dieną prisikelti!“

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had happened. As they were sharing their experience, the Savior appeared again.

He stood in the midst of them and “saith unto them, Peace be unto you.” He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the

Tą vakarą, temstant, du mokiniai ėjo iš Jeruzalės keliu į Emausą, o prisikėlęs Viešpats prisitino ir ėjo su jais.

Evangelija pagal Luką suteikia galimybę ir mums tarsi eiti su jais tą vakarą:

„Jiems taip besikalbant ir besvarstant, prisitino pats Jėzus ir ėjo kartu.

Jų akys buvo uždengtos, ir jie Jo neatpažino.

O Jis paklausė jų: „Apie ką kalbatės, eidami nuliūdę?“

Vienas iš jų, vardu Kleopas, atsakė Jam: „Nejaugi Tu esi vienintelis ateivis Jeruzalėje ir nežinai, kas joje šiomis dienomis atsitiko?“

Jie papasakojo Jam apie savo sielvartą dėl Jėzaus mirties, nes tikėjosi, kad Jis išpirksiąs Izraelį.

Koks švelnus turėjo būti prisikėlusio Viešpaties balsas, kai Jis kalbėjo tiems dviem nuliūdusiems ir gedintiems mokiniams.

Toliau perskaičiau žodžius, kurie sušildė mano širdį tais pačiais jausmais, kokius jaučiau, kai buvau berniukas:

„Jie prisitino prie kaimo, į kurį keliavo, o Jėzus dėjosį einąs toliau.

Bet jie sulaukė Jį, sakydami: „Pasilik su mumis! Vakaras arti, diena jau baigiasi.“ Jis užsuko ir pasiliko su jais.“

Tą vakarą Gelbėtojas priėmė kvietimą užteiti į mokinių namus. Jis atsisėdo su jais prie stalo. Jis paėmė duoną, palaimino, laužė ir davė jiems. Jų akys atsivėrė ir jie pažino Jį. Tuomet Jis pranyko jiems iš akių.

Lukas mums aprašė tų palaimintų mokinių jausmus: „Argi mūsų širdys nebuvo užsidegusios, kai jis kelyje mums kalbėjo ir atvėrė Raštų prasmę?“

Tada tie du mokiniai išskubėjo atgal į Jeruzalę papasakoti vienuolikai apaštalų, kas nutiko. Jiems pasakojant, ką patyrė, vėl pasirodė Gelbėtojas.

Jis atsistojo jų viduryje ir tarė: „Ramybė jums!“ Tada Jis apžvelgė pranašystes apie savo misiją apmokėti visų Jo Tėvo vaikų nuodėmes ir

sins of all His Father's children and to break the bands of death.

“And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

“And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

“And ye are witnesses of these things.”

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commitment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

“As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

“Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life.”

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and “be perfected in him.” By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord's promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: “My friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power.”

As you bind up the wounds of those in need, the Lord's power will sustain you. His arms will be outstretched with yours to succor and bless the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless

sutraukti mirties pančius.

Jis jiems pasakė: „Parašyta, kad Kristus kentės ir trečią dieną prisikels iš numirusių

ir, pradėdant nuo Jeruzalės, Jo vardu visoms tautoms bus skelbiama atgaila ir nuodėmių atleidimas.

Jūs esate šių dalykų liudytojai.“

Kaip ir Jo mylimi mokiniai, kiekvienas Dangiškojo Tėvo vaikas, kuris pasirinko įeiti pro krikšto vartus, yra sudaręs sandorą būti Gelbėtojo liudytoju ir rūpintis stokojančiais visą mirtingąjį gyvenimą. Šį įsipareigojimą prieš daugelį amžių prie Mormono vandenų mums aiškiai išdėstė Mormono Knygos pranašas Alma:

„Kadangi norite įeiti į Dievo kaimenę ir vadintis jo žmonėmis ir pasiryžę nešti vienas kito naštas, kad jos būtų lengvos;

taip, ir pasiryžę gedėti su tais, kurie gedi; taip, ir guosti tuos, kuriems reikia paguodos, ir būti Dievo liudytojais visada ir visame, ir visur, [...] net iki mirties, kad būtumėte išpirkti Dievo [...] , kad turėtumėte amžinąjį gyvenimą.“

Kai ištikimai laikysitės šių pažadų, pamatysite, kad Viešpats laikosi savo pažado būti viena su jumis jūsų tarnystėje, taip palengvindamas jūsų naštas. Jūs pažinsite Gelbėtoją, o laikui bėgant imsite panašėti į Jį ir tobulėti Jame. Padėdami kitiems Gelbėtojo vardu, pastebėsite, kad artėjate prie Jo.

Daugelis iš jūsų turite mylimų žmonių, nuklydusių nuo kelio į amžinąjį gyvenimą. Galvojate, ką dar galėtumėte padaryti, kad jie sugrįžtų. Galite pasitikėti Viešpačiu, kad priartėsite prie jų, kai su tikėjimu tarausite Jam.

Prisimename Viešpaties pažadą Džozefui Smitui ir Sidniui Rigdonui, kai jie Viešpaties pavedimu buvo toli nuo savo šeimų: „Mano draugai Sidni ir Džozefai: Jūsų šeimoms sekasi gerai; jos yra mano rankose, ir aš pasielsiu su jomis, kaip man atrodo tinkama; nes manyje yra visa galia.“

Kai tvarstysite patekusių į bėdą žaizdas, Viešpaties galia palaikys jus. Jo rankos bus ištiestos kartu su jūsiškėmis, kad padėtų Dangiškojo Tėvo vaikams ir juos palaimintų.

Kiekvienas sandorą sudaręs Jėzaus Kristaus tarnas, Jo vardu laiminantis kitus ir jiems tarnau-

and serve others for Him. Then they will feel the Savior's love and find joy in being drawn closer to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: “Well done, thou good and faithful servant.”

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

jantis, gaus Jo Dvasios nurodymus. Tada jie jaus Gelbėtojo meilę ir patirs džiaugsmą artindamiesi prie Jo.

Kad Viešpats prisikėlė, žinau taip pat tikrai, tarsi būčiau buvęs su tais dviem mokiniiais name prie kelio į Emausą. Žinau, kad Jis gyvas.

Tai tikroji Jo Bažnyčia – Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Teismo dieną stovėsime priešais Gelbėtoją veidas į veidą. Tai bus didelio džiaugsmo metas tiems, kurie šiame gyvenime priartėjo prie Jo tarnaudami Jam ir nekantrauja išgirsti Jo žodžius: „Gera, šaunusis ir ištikimasis tarne!“

Kaip prisikėlusio Gelbėtojo ir mūsų Išpirkėjo liudytojas liudiju tai Jėzaus Kristaus vardu, amen.